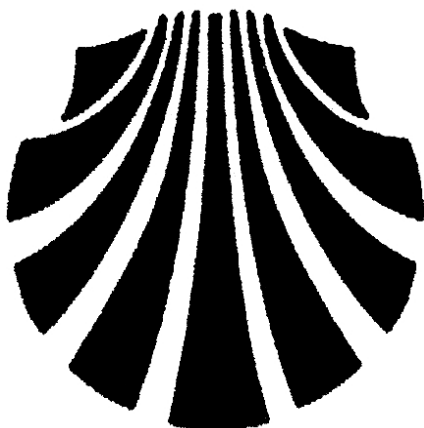

25 juni t/m 5 augustus 2005

Haarlem - Santiago de Compostela

Frank Cornet

Haarlem, september 2005

Lieve mensen,

Lang heb ik er naar toe geleefd: een half jaar vrij en in dat halfjaar een tocht naar Santiago de Compostela maken.

Dit jaar was het zover.

En het is een heel goed halfjaar geworden!

Deze periode kreeg een extra dimensie door het moeilijke jaar dat we in 2004 hadden, i.v.m. de gezondheid van Barbara.

Gelukkig gaat nu alles heel erg goed en genieten we enorm van alles wat we samen kunnen doen.

Ook de tocht naar Santiago hebben we samen gedaan.

Barbara fietste weliswaar niet mee, maar in gedachten waren we bij elkaar, we belden elkaar dagelijks en Barbara volgde de route in de boekjes.

En ze ging haar eigen weg: ontdekte dat ze weer helemaal op eigen benen kon staan.

Na zo'n zware tijd een heel positieve ervaring!

Door heel veel mensen is met ons meegeleefd.

Tijdens de ziekteperiode van Barbara, maar ook tijdens onze plezierige periode van het afgelopen halfjaar.

Dit meelevens gebeurde op allerlei manieren, door kaartjes, telefoontjes, praktische hulp, het spontaan overnemen van werk en vrijwilligerswerk, bezoeken, gesprekken thuis, op straat, in de kerk, op het werk.

En tijdens mijn tocht naar Santiago de Compostela ook veel reacties op mijn website. Het was hartverwarmend om te merken dat zoveel mensen mee-lezen en mee-leven.

We hebben ervaren dat het goed en belangrijk is om zoveel lieve mensen om je heen te hebben in slechte tijden, maar ook in de goede tijden.

Er gaat heel veel warmte vanuit, waaraan wij ons kunnen koesteren.

Bedankt daarvoor.

Als klein teken van dank een boekje over de tocht van Frank naar Santiago, met teksten over "de weg", voor onderweg.

Frank en Barbara

26 juni t/m 5 augustus 2005: een pelgrimstocht

Ontmoetingen met anderen

Mensen op weg,
Jongeren op zoek naar plezier, op zoek naar elkaar,
Mensen op keerpunten in hun leven,
Mensen op zoek naar zichzelf,
Mensen ervaren Gods liefde.
En mensen thuis, die mee-lezen en mee-leven

Ontmoetingen met jezelf

Iedere dag fietsen, hoe houd je dat vol,
Onzekerheid, wat heb ik nodig, wat kan ik achter laten,
Alleen zijn, geen maatje,
En Barbara thuis, maar toch dagelijks even contact,
ze gaat haar eigen weg, ze stimuleert me en
leest de routeboekjes mee.

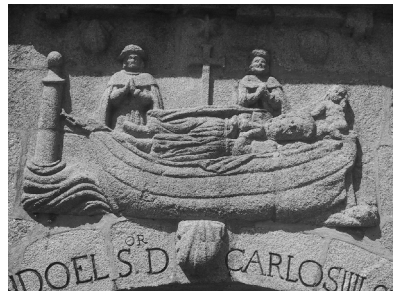
Ontmoetingen met God

Als je zo alleen bent, in de natuur, in hitte en regen,
afhankelijk van wat je tegenkomt op je weg,
dan ervaar je God zoveel dichterbij,
een aanraking in een windvlaag,
een beschermende wolk tegen de zon,
wind mee, voorspoed, kracht en zegen!

Geschiedenis van St. Jacobus

Het verhaal gaat dat de apostel Jakobus in het noordwesten van Spanje het evangelie predikte en daar discipelen maakte. Bij terugkeer in Jeruzalem werd hij onthoofd (in het jaar 42). Zijn discipelen zouden zijn stoffelijke resten zorgvuldig verpakt per schip meegenomen hebben naar hun land en daar begraven hebben. In het begin van de 9e eeuw zou een devote gelovige geleid door een ster de plek van het graf van Jakobus (San Diego / Santiago) geweest zijn in een akker (Compostela). Enkele gelovigen bouwden op die plaats een kapel met daarin de relikwieën, de beenderen van Jakobus.

Zo ontstond een van de belangrijkste bedevaartsplaatsen uit de katholieke traditie, met door de eeuwen heen een steeds grotere kathedraal. Vele miljoenen zijn die weg gegaan, vaak onder extreme ontberingen. De oude route is een aaneenschakeling geworden van historische monumenten met een schat aan religieuze voorwerpen en boeiende en soms vermakelijke anekdotes. Doordat zich langs de Camino een leger neringdoenden verzamelden en speciaal voor de

pelgrims zelfs bruggen gebouwd werden, ontstonden langs de route dorpen en steden.

De pelgrimsroute is tot Europees Cultureel Monument verheven.

(De) Schelp

Geboren in de zee,
gedragen door het water,
aangespoeld op het strand.

Schelp,
eens huis van een levend dier,
bescherming in zijn bestaan,
gehard door dreiging van de zee.

Schelp,
vastgehecht op rugzak en kleding,
teken van het pelgrim-zijn,
van onderweg toen, van onderweg nu.

Schelp,
Goudzoekers hebben hem gedragen, vromen, mislukten,
armen rijken,
mensen altijd onderweg naar hun vader- moederland.

Schelp,
Opening tot gesprek door zo maar een onbekende,
sleutel naar elkaar toe,
deur die opengaat voor echte ontmoeting.

Schelp,
teken van kwetsbaarheid,
van afzien en vreemdeling zijn,
van verlangen aan te komen.

Schelp,
teken van bezinning op eigen leven,
om het mooie en het trieste te zien in de wereld,
om open te staan
om te ontvangen . . .
de weg, le chemin, el camino.

Jan Kerstholt

Camino

Leven is op weg zijn,
bergen beklimmen, waden door rivieren,
bloemen plukken bij maanlicht,
dwalen door eenzaamheden en
woestijnen,
een kaars branden tegen de storm,
oplopen met de anderen of hen dragen,
brood delen en vieren in de nacht.

Leven is pelgrimeren,
een tijdlang werken aan de weg,
een brug bouwen over het water,
rovers en duivels verjagen,
waken en bidden met zieken,
doden begraven bij de kapel.

Maar nooit raken de pelgrims thuis:
'vreemdelingen' vestigen niet.
Wanneer zij eindelijk aankomen,
weten ze wat ze vermoedden:
DE WEG IS HET DOEL.

Jan de Jongh

Quotes over vrede

There is no way to peace, peace is the way
Gandhi (1869-1948)

Peace is not the absence of violence,
but the presence of justice
Jürgen Moltmann (1926-)

Peace and Harmony are the family's best wealth
Benjamin Franklin (1706-1790)

websites

www.santiago.nl - Nederlands Genootschap van Sint Jacob
www.xacobeo.es - Info over Santiago de Compostela en Galicia
www.frankcornet.nl - Frank's weblog
camino-de-santiago.pagina.nl - Startpagina over (tochten naar) Santiago

I did (it) my way

Als je zoveel gehoord hebt over de weg, le chemin, de camino, wil je misschien zelf op pad.

Ik heb het op mijn manier gedaan, maar er zijn vele alternatieven.

Ter voorbereiding kan je jezelf eens de volgende vragen stellen:

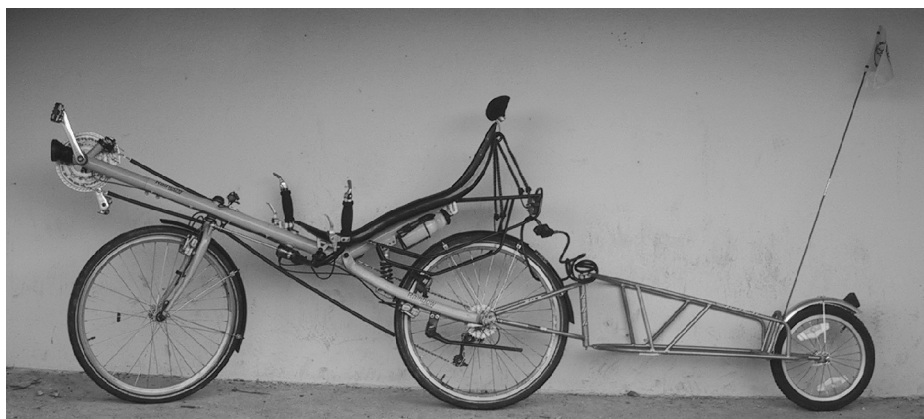
- hoeveel tijd heb ik
- ga ik alleen of met anderen
- wil ik fietsen of lopen
- wil ik alles vastleggen of wel zien waar ik uitkom
- wil ik kamperen (prima in Frankrijk, weinig in Spanje),
of overnachten in refugio's (weinig in Frankrijk, prima in Spanje),
of in pensions/hotels
- wil ik thuis beginnen (2600 km)
of bijv. in St. Jean Pied de Port (nog maar 900 km)
- wil ik bagage zelf meenemen of laten vervoeren
- doe ik alleen de heenweg of ook de terugweg
- doe ik het voor de sport en doe ik veel km's per dag
of wil ik onderweg ook van de cultuur genieten

Maar begin eens met de vraag:

- waarom wil ik naar Santiago?

Ligfiets

De ligfiets waarmee ik de tocht heb gereden:
een Rainbow Lyra met een BOB bagagekar.

... Liggend vooruitgaan is een manier om aardse kilometers te rijden terwijl je de hemel blijft zien.... (Aart Mak)

Weblog

Hierna volgt mijn reisverslag, zoals het ook te lezen is op www.frankcornet.nl

Op weg naar Santiago

Maandag 20 Juni 2005

Zondag 26 juni ga ik op weg naar Santiago de Compostela.

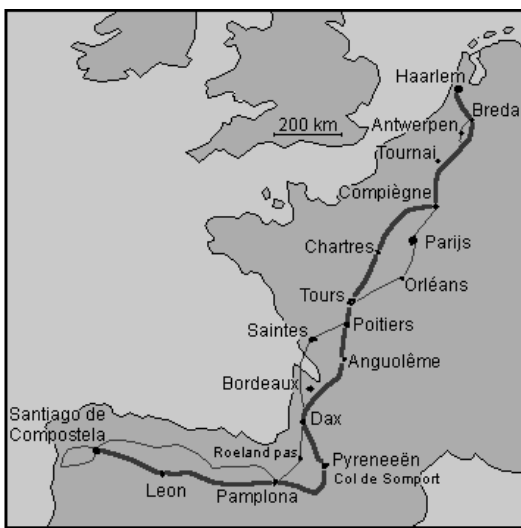
Een tocht die sinds de middeleeuwen al velen voor mij hebben gemaakt.

Ik ga de tocht van zo'n 2500 km in mijn eentje, op mijn ligfiets maken en start vanaf huis.

Overnachten in hostels, refugio's indien mogelijk en anders kamperen.

Waarom wil ik dit doen? Het is een periode van bezinning en een sportieve uitdaging, het telt allemaal mee. Maar ook een religieuze ervaring. Als je zo intensief met fietsen en "onderweg zijn" bezig bent kom je aan je eigen grenzen,

aan de grens van je eigen mens-zijn, en zo kom je dichterbij het bovenmenselijke, dichterbij God. En dat hoop ik de komende weken ook te mogen ervaren.

Mijn Jacobsschelp

Woensdag 22 Juni 2005

Sinds ik bezig ben met het idee om naar Santiago te fietsen wilde ik ook graag een Jacobsschelp.

Ik heb al allerlei manieren bedacht om er één te bemachtigen:

- kopen bij de plaatselijke visboer (en de inhoud als Coquille Saint-Jacques lekker opeten)
- vragen aan een bevriende vishandel
- kado vragen
- etc

Maar ja, ik wilde er eigenlijk ook niet naar op jacht gaan. Tenslotte is het van oudsher een symbool dat je met je meedraagt als bewijs dat je in Santiago de Compostela geweest bent.

Pas in de loop der tijd is het een herkenningsteken geworden van de pelgrims die onderweg zijn.

Eén manier had ik nog niet bedacht: eerst eens even thuis opruimen. Tussen al mijn nostalgie vond ik opeens deze schelp, die ik zeker al zo'n 20 à 30 jaar moet hebben liggen.

Deze schelp was dus al heel lang bij me. Alsof deze schelp erop wachtte om teruggebracht te worden naar Santiago. Alsof ik deze pelgrimstocht altijd al in me had. Alsof deze tocht gewoon een keer moest gaan gebeuren. En het kan bijna geen toeval zijn dat deze schelp precies op tijd opduikt...

Een van de vele legenden die verbonden zijn met de oorsprong van dit symbool luidt als volgt: Toen het schip met het stoffelijk overschot van Jacobus de monding van de rivier bij Padrón binnenliep, wilde een vrome ridder het schip tegemoet snellen. Hij verdween echter samen met zijn paard in het water en zou verdronken zijn als de heilige Jacobus geen wonder had verricht. De man dook weer op, maar was geheel bedekt met schelpen. Sinds die gebeurtenis is de schelp het symbool van de heilige Jacobus.

Vorbereidingen

Donderdag 23 Juni 2005

Deze laatste dagen voor de tocht staan geheel in het teken van de voorbereiding.

Alleen a.s. vrijdag nog even iets anders: het trouwfeest van vrienden.

Vandaag kon ik mijn ligfiets ophalen bij de ligfietswinkel. Hij stond er weer pico bello bij. Met nog wat reserve onderdelen (spaken, binnenband, remblokjes) moet ik het nu wel gaan redden naar Spanje.

En gisteren heb ik een tentje gekocht.

Het tentje weegt (inclusief de haringen) slechts 1700 gram. Het is de Vaudé

Hogan Ultralight. Hij was wel wat duurder, maar dan heb je ook wat! Tot nu toe had ik wel eens een tentje geleend, maar die vond ik te zwaar en te groot. Dit tentje is kleiner en lichter en ik verwacht er dus veel plezier van te hebben.

De binnenmaat is 120×220 cm. Verder nog een self-inflatable matje gekocht.

Ik zal waarschijnlijk niet elke nacht in de tent slapen. Als er ergens een goed onderkomen is, vind ik het ook prima om dat te gebruiken. Maar ik wil de vrijheid hebben om als alles vol is (en die kans loop je nu in het hoogseizoen) ergens even een tentje op te kunnen zetten.

Inmiddels begin ik me ook voor het gewicht te interesseren: ik zit nu bij elkaar op zo'n 18 kg bagage.

Lijkt me netjes, aangezien ik nog lang niet alles hightech heb en zoals gewoonlijk wel weer veel te veel mee zal hebben.

Vertrek uit Haarlem

De fietsroute naar Santiago is beschreven in 3 boekjes (Haarlem -Tours, Tours - Pyreneeën, Pyreneeën - Santiago). De route begint dus ook in Haarlem, ik hoef daarvoor niet eens om te rijden!

wel het enige bordje dat naar routebeschrijving moeten lezen. Maar hier en daar schijnen ook wat stickers te zijn opgeplakt, die de route aangeven. Ik zal het wel beleven. Ik heb er zin in!

In Haarlem is in de Hagestraat het St. Jacobs Godshuis. Hier hangt aan de muur ook een reliëf van lopende en fietsende pelgrims. En vlak bij het Spaarne staat ook het bordje van de Fietsroute. De afstand 2375 km is inmiddels wat meer geworden, omdat her en der de wegen te druk werden met auto's en er dus nu omgereden moet worden. Helaas is dit Santiago verwijst. Verder zal ik goed de

Reizen als levensvorm

Zaterdag 25 Juni 2005

Pelgrims voor God, dat waren de Ierse en Engelse monniken die in hun zeilboten naar het vastland koersten. Het rondtrekken was de kern van hun bestaan. Voor ons is het onderweg zijn verloren tijd, een kostenfactor. Oponthoud betekent ongeduldig op je horloge kijken, trommelen op het stuur in de file. Want 'time is money'. Willibrord pelgrimerde niet alleen om het evangelie te verkondigen, maar allereerst om het evangelie te beleven in navolging van Jezus die ons zegt dat de vossen hun holen hebben en de vogels hun nesten, maar de Mensenzoon zelfs geen steen om zijn hoofd op te laten rusten. Is leerling zijn van Jezus dan iets anders dan onderweg zijn? Weten dat je op aarde geen vaste woonplaats hebt? Reizen dus niet als vervoersvraagstuk, maar als levensvorm.

Uit: Gebeden en meditatie, Willibrordjaar.

Gestart!

Donderdag 30 Juni 2005

De kop is eraf! De eerste dagen zijn uitstekend verlopen.

Zondag een mooi afscheid in de kerk en daarna (95 km) naar Papendrecht gefietst, overnacht bij "vrienden op de fiets".

Maandag Mechelen (136 km overnachting "vrienden op de fiets").

Dinsdag kamperen in Tournai (124 km) en vannacht gekampeerd in St. Quentin (119 km).

Gisteren een enorme plensbui, maar toen zat ik net te eten in een café. Vanaf nu neem ik wel mijn woordenboekje mee, want ingewanden (Andouillette) wil ik NOOIT meer op mijn bord; daarmee vergeleken is lever een traktatie. Meer

eigenaardigheden hier: deze internetcomputer is een Apple, Franstalig, met een Azerty-toetsenbord: driedubbel lastig...

Het fietsen gaat beter dan het typen. Eigenlijk gaat het uitstekend! Ik zweef over de weg, zeker nadat ik nog een paar kilo bagage aan Nederlanders met auto heb meegegeven. Deze spullen had ik achteraf toch teveel meegenomen (en nu maar hopen dat ik ze echt niet nodig heb...).

Vandaag een kortere rit (ca 70 km) naar Compiègne. Maar dan moet ik nu wel gaan fietsen!

Frankrijk

Dinsdag 5 Juli 2005

Vandaag (dinsdag 5/7) ben ik in Tours aangekomen.

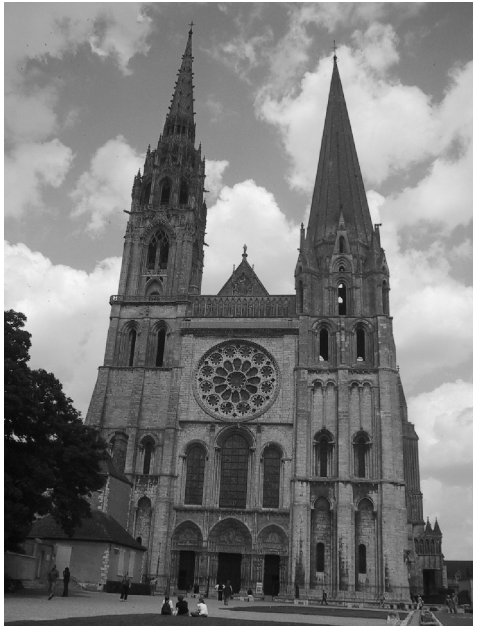
Na mijn vorige log (donderdag) ben ik naar Noyon gefietst. Een lieflijk stadje met een huis op de plaats waar het geboortehuis van Calvijn heeft gestaan.

Eind van de dag kwam ik bij de camping Frans en Lyda tegen die ik al eerder had ontmoet. Het ging regenen en we hebben samen gegeten in een schuurtje van de camping.

Vrijdag onderweg vrij veel regen gehad, maar gelukkig kon ik terecht in een gite, een soort B&B (een eigen huisje, met badkamer, TV en magnetron), met een lieve dame die voor me heeft gekookt en een wasdroger om alle natte spullen te drogen. Ze dacht dat het niet mogelijk was om bij haar vandaan in 1 dag naar Chartres te fietsen, maar als je je dat voorneemt lukt het ook (zelfs al is het 142 km).

Zaterdag dus de hele dag gefietst, maar goed aangekomen in het mooie Chartres. De hele zondag heb ik in en om de kathedraal doorgebracht: gregoriaanse mis, hoogmis, lunch op terras bij de kerk, een paar kaarten geschreven, rondleiding door crypte (geheel in frans, dus weinig van begrepen), orgelconcert en diner. De camping ligt op 30 min lopen van het centrum; de fiets is vandaag blijven staan. 's Avonds Frans en Lyda weer ontmoet, die in de loop van zondag waren aangekomen.

Maandag verder gefietst. Mijn eerste mindere dag. Weer alleen fietsen, spieren die niet willen, wind tegen, rommelen met eten, regen op camping als tent net

staat, geen restaurant... Gelukkig heeft Barbara me weer wat moed ingepraat en zakte de dip weer snel. Toch handig die telefoonkaarten, waarmee je goedkoop naar huis kan bellen.

Dinsdag (vandaag dus) naar Tours gefietst. Het ging weer erg lekker.

Onderweg op terrasje een paar Belgen ontmoet die met 130 km per dag richting Barcelona fietsen. Zij waren eerder dan ik weg, maar toch kwamen ze me bij Tours achterop: fout gereden. Goed de route lezen scheelt dus veel tijd...

In Tours gekozen voor de jeugdherberg. Het begon weer te regenen toen ik bij de kathedraal stond. Deze had ik even bezichtigd en een tampon (=stempel) voor mijn Santiago stempelkaart gehaald.

Lekker gegeten bij een Italiaan. Er zijn hier overigens heel erg veel leuke restaurantjes en barretjes met terrasjes. Het ziet er erg gezellig uit.

In de jeugdherberg een eigen kamer en dit typ ik op de internet pc in de gezamenlijke ruimte waar iedereen liedjes aan het zingen is.

Ik voel me weer 18.

De landschappen zijn erg gevarieerd. Soms eindeloze graanvelden, maar ook bosweggetjes langs mooie riviertjes. Naarmate je zuidelijker komt wordt het wel toeristischer en zijn er dus meer winkeltjes en restaurantjes.

Morgen nog even de was doen (ik heb een wasserette ontdekt) en dan richting Poitiers.

Van de Tour de France heb ik overigens niets gemerkt, of het moeten die 5 helikopters zijn geweest die vanmiddag in konvooi richting Tours vlogen.

Allemaal weer de groeten en à bientôt!

Op de grens met Spanje

Woensdag 13 Juli 2005

Vandaag (woensdag 13/7) ben ik aangekomen in St. Jean Pied de Port en het gaat nog steeds prima.

De hele tocht is een aaneenschakeling van bezienswaardigheden, bijzondere kerken, mooie landschappen en leuke plaatsjes. Zo was ik zaterdag in St. Emilion. Hier viel alles weer eens op zijn plaats: in een duur, maar goed B&B had ik net een douche genomen en zette ik de TV aan, waar ik de laatste 20 km's van Klöden en Weening kon meebeleven, met de spannende fantastische overwinning voor Weening. 's Avonds uitgebreid gevierd met een heerlijk diner en uiteraard heerlijke wijnen in een prima restaurantje!

De afgelopen dagen heb ik door de eindeloze naaldbossen van Les Landes gereden.

Het lijkt wat op de Veluwe, maar dan veel rustiger en veel bredere wegen en het was lekker om even een paar dagen zonder heuvels te fietsen.

In Dax begin je al wel te merken dat de hele sfeer Baskisch begint te worden.

In een dorpje klinkt zelfs baskische muziek uit de luidsprekers.

Gaandeweg kom je ook St. Jacob meer tegen. In kerken, schelpen en aanduidingen langs de weg.

Onderweg kom je nu ook de eerste wandelende pelgrims tegen.

De temperatuur gaat ook behoorlijk omhoog. Nu rond de 30°C. Ik ga mijn dagafstanden daarop aanpassen en per dag wat minder km's maken, kan ik ook meer van Spanje genieten.

Gisteren heb ik overnacht in een franciscaner klooster in St. Palais. Een heel vriendelijke ontvangst en een prima maaltijd met St. Jacobswijn. Vanmorgen naar St. Jean Pied de Port gereden.

Hiermee ben ik nu dan echt in de bergen aangeland. In St. Jean is de refugio "L'Esprit du Chemin" die wordt gerund door Nederlandse vrijwilligers. Weer een uiterst vriendelijke ontvangst en het ziet er allemaal picobello uit. St. Jean is een supertoeristisch dorpje, dat helemaal leeft van de status van pelgrimsstadje. Het doet me goed om medepelgrims te ontmoeten. Allemaal leuke, interessante mensen.

En overal wordt je nu "beau chemin" toegewenst. En de chemin is dan natuurlijk de weg naar St. Jacques, Santiago.

Vandaag nog even bijkomen en dan morgen "quatorze juillet" de Pyreneeën over via de Roelandspas. Van ca 350 m naar zo'n 1050 m over een afstand van 16 km. Ik heb er al zin in!

Alto Ibaneta (1057 m)

Donderdag 14 Juli 2005

Vandaag de Pyreneeën overgegaan via de Alto Ibaneta (1057 m), oftewel de Roelandspas. Een klim van zo'n 700 m over 16 km. Ik ben om even na 7 uur gaan rijden en even na 10 uur was ik boven, onderweg nog wel even gestopt om de koolhydraten wat aan te vullen. Vanuit de refugio had ik een prima lunch meegekregen. De klim viel niet tegen, gewoon in het kleinste verzet alsmaar doortrappen met een gangetje van zo'n 7 km per uur...

Bovenaan kwam ik toevallig gelijk aan met Antoon een ligfietsers uit België.

Ik was hem een aantal dagen eerder al tegengekomen, maar hij ging veel sneller. Iedere dag 7 uur opstaan en dan 140 km fietsen... Hij was eerder via de Col de Somport de Pyreneeën overgegaan en had wat in Spanje gefietst, maar vond het nu ook te heet worden. Hij was nu op de terugweg en kwam dus van de andere kant. Leuk om hem weer te ontmoeten. Op de pas ook andere fietsers en lopers die ik de afgelopen dagen had ontmoet. Heel

speciaal, iedereen die zo op zijn eigen manier zich inspant om op de top te komen. Het verbreedert enorm!

Na de pas ben ik maar een paar kilometer afgedaald en heb daar een camping (Camping Urrobi) gezocht.

De middag heb ik lekker geluierd en de "menu del dia" genoten.

En de tekst voor vandaag is uiteraard Psalm 121, deze tekst is deze dagen veel in mijn gedachten.

Psalm 121: Een pelgrimslied

Ik sla mijn ogen op naar de bergen,
van waar komt mijn hulp?

Mijn hulp komt van de HEER
die hemel en aarde gemaakt heeft.

De HEER is je wachter,
de HEER is de schaduw
aan je rechterhand:
overdag kan de zon je niet steken,
bij nacht de maan je niet schaden.

Hij zal je voet niet laten wankelen,
hij zal niet sluimeren, je wachter.

Nee, hij sluimert niet,
hij slaapt niet,
de wachter van Israël.

De HEER behoedt je voor alle kwaad,
hij waakt over je leven,
de HEER houdt de wacht
over je gaan en je komen
van nu tot in eeuwigheid.

Spanje

Woensdag 20 Juli 2005

Nu bijna een week onderweg in Spanje. Alles verandert meteen enorm:

- veel meer pelgrims (meest wandelaars)
- overal refugio's / albergues
- soms wel drukke wegen
- kerken uitbundig versierd met beelden en grote altaarstukken
- Maria op een prominente plaats in de kerk en liturgie
- andere natuur...

Na de Pyreneeën valt meteen op hoeveel pelgrims er onderweg zijn. Voor de wandelaars is er een wandelpad (Dé Camino), dat uitgebreid staat aangegeven met pijlen en de schelp als symbool. Sommige fietsers doen deze route ook op mountainbikes. Het is nogal tricky vanwege de voor fietsers minder geschikte bestrating en de soms steile heuvels. Ik gebruik deze route niet, maar een route van goede en meestal rustige wegen. Mijn route slingert zo'n beetje om de camino heen, maar doet wel alle pelgrimsplaatsen aan. En regelmatig kruis ik de camino, waar dan altijd mensen lopen. De pelgrims komen echt overal vandaan. Een aantal is thuis (Nederland, Frankrijk, Duitsland, Zwitserland, Spanje) gestart, anderen zijn ergens in Spanje begonnen, net voor of net na de Pyreneeën. En

alle leeftijden: ik heb zelfs ouders gezien met kinderen in de wandelwagen en jonge kinderen op de fiets. En ouderen tot 60, 70 jaar en alles er tussen in.

Al deze mensen moeten ook slapen en daarvoor zijn er veel Albergues (pelgrimsherbergen). Voor 0 tot 6 euro kan je hier op vertoon van je pelgrimspas overnachten. Verwacht niet veel comfort en privacy: vannacht sliep ik op een kamer waar net 9 stapelbedden in pasten, dus 18 mensen.

Iedereen houdt overigens wel erg goed rekening met elkaar. Om 22:30 gaat het licht uit en is het ook stil. Maar om vijf uur, half zes staan de eersten al weer op om vroeg op pad te gaan.

Dan is de natuur op z'n mooist en kan je lopen terwijl het nog niet heet is. Ik draai me dan meestal nog even om en kom er wat later uit. Als ik om een uur of acht wegfiets komen de eerste wandelaars soms al aan voor een eerste stop na een paar uur wandelen.

Op dit moment ben ik in Castrojeriz op een camping met albergue van Oasis Trails. Zij hebben tot doel te evangeliseren onder pelgrims en hebben daarvoor nu twee albergues ingericht. Afgelopen zaterdag was ik nog in Villamayor, waar ook een huis van deze organisatie is.

De luxe van deze huizen is dat je er 's avonds ook kan eten (tegen een kleine vergoeding).

Tijdens het eten wordt als presentje het evangelie van Johannes uitgedeeld.

Er is hier in Spanje één weg (de N120) die naar Santiago gaat. Op sommige plaatsen is die erg druk, maar soms valt het mee. Mijn route gaat er gelukkig meestal omheen, maar soms is deze N120 niet te vermijden om bijvoorbeeld een grote stad in te komen. Gelukkig wordt ik hierin bijgestaan door beschermengelen en gaat het tot nu toe heel goed.

Opvallend is verder dat de kerken zo anders zijn. Qua bouw veel meer versierselen dan in Frankrijk en ook het interieur is veel overdadiger, een enorme mix van stijlen. Enorme altaarstukken met veel grote beelden en schilderijen en veel bladgoud. Gisteren was ik in de kathedraal van Burgos (korting voor pelgrims), heel indrukwekkend bijna een museum aan kunst en bouwstijlen.

En in deze kerken neemt nu Maria een prominente plaats in. Een 'pop' van Maria staat voor in de kerk. En ook in de dienst wordt (voor zover ik het kan volgen) meer aandacht aan Maria besteed.

Maandag nog een leuke ervaring: ik was speciaal omgefietst voor een klooster (Yusos), blijkt het op maandag gesloten te zijn voor bezoek. Maar bij de ingang stond een groepje, naar later bleek Venezuelanen. Uit het groepje kwam een pater naar voren die me uitnodigde om me bij de groep aan te sluiten. Zij kregen een privé rondleiding, maar ik kon er nog wel bij. En hij bleek Duits te spreken, dus zo kon hij me alles uitleggen. Een prachtig klooster, met veel bijzondere historische schatten. Blij dat ik dit niet hoefde te missen!

En ook de natuur verandert. In Pamplona was ik net tijdens een hitte record (37 graden).

Het landschap wordt echter hoger. Ik fiets de afgelopen dagen op zo'n 900 tot 1000 meter hoogte, waardoor de hitte wat draaglijker is. De nachten zijn nu ook droger, er is geen dauw meer. En het landschap is weer heel anders, moeilijk te beschrijven, glooiende bergen en dalen, geen scherpe toppen, met veel graanvelden of de gele stoppelige resten daarvan.

Aan de horizon regelmatig windmolenparken, omdat het hier goed kan waaien. En tussen die glooiende bergen kleine dorpjes, met een oud kerkje en wat huizen.

Die glooiende bergen geven soms behoorlijk 'vals plat' of lange klimmen, maar ook prachtige kilometers lange afdalingen. Echt een fietsersfeest!

De temperatuur is in de loop van de dag vrij hoog (sorry, geen thermometer), maar 's morgens is het nog vrij fris. Dus blij dat ik niet van die grote afstanden meer hoef te rijden (nog maar 50 à 60 km per dag) en lekker vroeg is de albergue kan zijn om 's middags siësta te houden.

Nog ongeveer 500 km, maar nog wel een paar heel stevige pieken. Eigenlijk heb ik er nu spijt van dat ik mijn kampeeruitrusting heb meegenomen. Zo'n karrenvracht aan zekerheden gaat bij een klimmetje behoorlijk tegenstaan... Maar soms is zo'n eigen tentje ook wel lekker en wie weet heb ik het nog nodig. Ik zal wel zien. En tot die tijd is het een goede kracht training.

O ja, bedankt voor al jullie reacties op de website. Leuk om te merken dat zoveel mensen mee-lezen en mee-leven.

Bijna!

Vrijdag 29 Juli 2005

Het is alweer meer dan een week geleden dat ik jullie voor het laatst op de hoogte heb gebracht van mijn vorderingen. De hoogste tijd dus weer!

De belangrijkste zaken:

- omdat ik toch snel genoeg ga heb ik drie dagen rust genomen in klooster
- tijdens deze kloosterdagen heb ik de viering van het feest van St..Jacob (Santiago) meegemaakt
- nu ben ik er bijna (nog 50 km fietsen, ik ben nu in Arzúa)

Het fietsen gaat erg lekker de afgelopen dagen. Bergen en klimmen bestaat niet meer, het is gewoon een andere manier van fietsen (je gaat alleen wat langzamer). Het is een beetje een psychologische omschakeling...

Een ligfiets is overigens een grote bezienswaardigheid hier in Spanje, zowel voor de lokale bevolking als voor de medepelgrims. Ik moet al op minstens 100 foto's staan en het gebeurt me regelmatig dat als ik na het boodschappen doen weer bij mijn fiets terugkom er een groepje mensen uitgebreid staat te discussiëren over hoe zoiets werkt. Opeens blijkt er dan vaak iemand wél engels of duits te spreken. En ze willen allemaal weten op je er ook mee berg-op kan fietsen. Dat lukt dus heel goed. Zeker nadat ik in Léon meer dan 5 kg naar huis heb gestuurd, waaronder mijn tent.

De fietsroutes zijn nog steeds prachtig. Iedere dag weer heel anders. Soms veel klimmen en dalen, soms een dag lekker vlak. Na het klimmen is de afdaling een lekkere beloning. Nu mijn karretje 5 kg lichter is, is mijn fiets ook veel stabiel. Gisteren heb ik er bij de afdaling van de Alto de Poio (600 m omlaag) een topsnelheid van 75 km/uur gehaald! Dan giert het om je oren, horen en zien vergaat je, je ogen lopen vol water en adrenaline spuit door je lijf. Daar kan geen achtbaan tegenop. Wees gerust, ik blijf voorzichtig, maar het is erg lekker...

Vorige week vrijdag in Léon de gotische kathedraal bekeken. Prachtige glas-inlood ramen, veel moois te genieten. Maar ook hier heeft de techniek toegeslagen. In bijna alle kerken kan je voor een gift van euro een kaarsje aansteken. In deze kerk kan je een euro in een gleuf stoppen, waarna een elektronisch kaarsje gaat branden... Verschrikkelijk.

En er is ook een creditcard apparaat waar je je giften mee kan geven... En eerder op de dag was ik ook al een gemeentehuis tegengekomen waarop een luidspreker was gemonteerd, die de (afwezige) kerkklok erg elektronisch imiteerde...

Zaterdag ben ik in het prachtige plaatsje Rabanal del Camino aangekomen. Een klein rustig, authentiek dorpje vlak voor de toppen van de Iago (met o.a. het legendarische Cruz de Ferro). In dit dorpje is vanuit Duitsland speciaal voor pelgrims een kloostergemeenschap gesticht. Ze beschikken over 2 gebouwen: één kloostergebouw waar de 3 monniken en hun gasten wonen en één gebouw speciaal voor max. 10 pelgrims ingericht kloostergebouw. Dit pelgrim gebouw is pas voor het 2e jaar open. Omdat ze niet zomaar een albergue zijn vragen ze van pelgrims om in ieder geval 2 nachten te blijven,

zodat je echt even tot rust kan komen en zodat het voor de broeders ook makkelijker is om contact met de pelgrims te hebben.

Op zondagochtend heb ik me aangemeld voor een verblijf. Ik bleek de enige gast. Het gastenverblijf wordt gerund door een vrijwilliger (op dit moment Christine) en een Jezuïet.

De zondag heb ik me overgegeven aan het gebedsritme van de benedictijnen. 's Morgens de Lauden en de Mis en 's avonds de Vesper en de Completen. De diensten worden gregoriaans gezongen in het spaans en latijn, maar voor de gasten zijn er boekjes met vertalingen beschikbaar.

Verder een beetje geschreven en gelezen en tot rust gekomen. Tijdens de vesper wordt al een voorschot genomen op het feest van de volgende dag, het feest van Santiago.

25 juli is de feestdag van Santiago (= St. Jacob), de beschermheilige van Spanje. Op deze maandag komen er gelukkig nog twee gasten, want er moet veel werk verzet worden. Aan mij de eer om de buitenboel (patio, balkon, trap) weer schoon te krijgen. Enigszins vervuild door de vele vogels die het klooster ook weten te vinden. Vervolgens moet worden voorbereid voor het feestelijke middagmaal.

Om 12:30 is de feestelijke hoogmis. Speciaal voor het feest is de abt van het moederklooster uit Duitsland overgekomen (samen met zijn moeder). Een enthousiaste, vrolijke, 36-jarige man. Hij gaat uiteraard voor in de mis. Compleet met staf en mijter. Net op tijd voor de mis komt ook nog een groep Franciscaner broeders aan. Ik had hen ook al in de herberg van het klooster van Léon ontmoet. In de mis speelt iemand Gallische muziek op een fluit en trommel (tegelijk). In de muziek hoor je meteen de Keltische roots van deze streek. Het heeft veel weg van de Ierse folkmuziek.

Na de mis is er een zeer feestelijk maal van de benedictijner monniken, de franciscaner broeders, een vertegenwoordiger van het bisdom, wij pelgrims, vrijwilligers en nog een paar gasten. De sfeer is ontspannen er is lekker eten en heel veel wijn. Na afloop is er een fles grappa, komen de sigaren op tafel en worden er allemaal foto's gemaakt. Uiteraard bieden wij pelgrims ons aan voor de afwas en kunnen we ons ook al storten op de voorbereidingen van het feest van de avond.

Want na de vesper is er een bescheiden dorpsfeest. Vanuit het klooster (met medewerking van dorpsbewoners) wordt gezorgd voor hapjes en wijn. Iedereen uit het dorp en de omgeving en alle toevallig aanwezige pelgrims worden uitgenodigd om aan de feestelijkheden deel te nemen. De muzikant speelt weer zijn Keltische muziek en er wordt gedanst met castagnetten.

Voor de Completen (het gebed van 21:30) wordt alles weer opgeruimd en na de Completen komen we nog bij elkaar in het klooster bij de monniken voor een laatste drankje met Mozart-kugeln.

Al met al een heel bijzondere dag. Bijzonder om die zo in deze omgeving mee te maken. Eigenlijk heel eenvoudig, maar daardoor ook heel oprecht en echt feestelijk.

Tijdens deze drie dagen klooster merk ik ook dat ik me best thuis voel in de Rooms Katholieke traditie. Mooie liturgie en een gezonde levensinstelling. Ik had al zo'n vermoeden na het lezen van het boekje "Een levensregel voor beginners, Benedictijnse spiritualiteit voor het dagelijks leven" van Wil Derkse. Van harte aanbevolen lectuur!

En omdat ik door deze feestelijkheden niet tot rust ben gekomen heb ik voor mezelf een goed excuus om nog een dag langer te blijven. Het wordt dus woensdag (27/7) voordat ik weer op de fiets stap richting Cruz de Ferro. Een legendarisch ijzeren kruis op een bergtop van 1500 m. Als je dit punt eenmaal haalde, zou je Santiago ook wel halen.

Het weer is inmiddels omgeslagen en het is fris en waterig. Ik begin spijt te krijgen dat ik mijn warme kleren naar huis heb gestuurd, maar al met al red ik het toch weer. Bij het Cruz de Ferro wordt ik enthousiast onthaald door een groep fietsers, die weer vol bewondering zijn voor mijn ligfiets. En wat is er mooier dan het Cruz de Ferro zien met op de achtergrond een regenboog...

Daarna gaat het letterlijk en figuurlijk snel. Ik ben inmiddels wat sightseeing-moe, dus stop minder.

Donderdag fiets ik de O Cebreiro (van 700 m naar 1300 m in 14 km) en de Alto de Poio (1335 m) op en bezoek toch nog maar weer een Benedictijner klooster in Samos. En vandaag kom ik tot 50 km voor Santiago in Arzúa. Het is de afgelopen dagen wat kil en druilerig met af en toe een bui. Gelukkig vallen de buien steeds zo dat ik net even kan eten en heb er dus weinig last van. En nu ik

toch achter internet zit, zie ik dat het vanaf nu weer droog, zonnig en warmer wordt. Dat belooft dus veel goeds voor deze laatste week.

Ik ben van plan om morgen (zaterdag 30 juli) in Santiago aan te komen. Volgende week kan ik er dan nog wat rond kijken en naar Fisterra/Finisterre gaan (119 km enkele reis). De verleiding is erg groot om daarvoor maar de bus te nemen en de fiets weer eens een paar dagen te laten staan...

Maar eerst morgen naar Santiago!

Santiago

Zaterdag 30 Juli 2005

Vandaag is het dan zover: ik ben in Santiago aangekomen.

De dag begon erg mistig. De wegen hadden een desolate, wat mystieke sfeer. Wegen door bossen van eucalyptus, over groene heuvelruggen, kleine dorpjes, een omgeving zoals in de Bommelverhalen (van M.Toonder).

Maar uiteindelijk gaat dan toch de zon schijnen en doemen de torens van de kathedraal van Santiago op.

Mijn Compostela (verklaring dat je de pelgrimage hebt afgelegd) in ontvangst genomen en een kamer gezocht.

Eind van de middag de kathedraal bekeken, het beeld van Jacobus omarmt en stilgestaan bij de schrijn met wat zijn botten zouden zijn...

Vervolgens het museum van de kathedraal bekeken. Een onoverzichtelijk complex, maar daardoor weer erg indrukwekkend. Santiago is overigens nog in feest sfeer vanwege de feestdag van Santiago op 25 juli.

Morgen (zondag) is de dagelijkse pelgrimsmis. Die moet ik natuurlijk ook meemaken. Verder is Santiago een drukke levendige stad met veel souvenirshops en restaurantjes en bezoekers vanuit de hele wereld.

De komende dagen nog naar Fisterra en Santiago verder bekijken. En vrijdag weer naar huis, ik heb er al erg veel zin in om weer echt thuis te komen.

Maar nu eerst feesten!

Feest en Fisterra

Woensdag 3 Augustus 2005

De afgelopen dagen zijn weer voorbij gevlogen.

Zondag een zonnige, volle, feestelijke dag in Santiago. Eerst naar het pelgrimsmuseum geweest. Een museum over de historie van de pelgrimstochten naar Santiago en de ontwikkeling van de route naar Santiago. Leuk detail: op kaarten van pelgrimswegen staat in Nederland vaak wel Haarlem vermeld, maar Amsterdam niet!

Daarna naar de pelgrimsmis. Hierin wordt vermeld hoeveel pelgrims uit welke landen zijn aangekomen en waar vandaan ze vertrokken zijn. Na de mis even koffie gedronken en daarna snel terug naar de volgende mis, omdat hierin het wierookvat zou worden gebruikt. In de kathedraal van Santiago kent men de traditie van het zwaaien met het wierookvat. Het vat is ongeveer anderhalve meter hoog en wordt aan een lang touw vanuit de nok van de kerk gehangen en door 4 mannen zo door de kerk gezwaaid, over de hoofden van de aanwezigen. Vroeger had dit vooral een praktische reden: de pelgrims sliepen boven op de balustrades van de kerk en dat wilde wel eens niet zo fris ruiken...

Nu is het volgens mij vooral een spektakel dat iedereen in Santiago toch eenmaal moet hebben meegemaakt (en ik dus ook...).

Na de kerkdiensten maar eens een stukje gaan wandelen. Op de kaart bleek een stadswandeling aangegeven te zijn door allerlei parken net buiten het centrum. Het is een mooie wandeling en onderweg is ook het e.e.a. aan moderne architectuur te bewonderen. Weer in het centrum een Nederlander ontmoet die ook op de fiets was gekomen, maar er wat meer moeite mee heeft gehad dan ik. Hij was net met vervroegd pensioen, maar rookte er ook stevig op los. Hij heeft dan ook bij beklimmingen regelmatig moeten afstappen, omdat het te steil werd.

Nog even voor sluitingstijd (18:00) het San Martin Monestario bekeken. Weer een prachtige kerk, veel beelden, barok altaarstuk, mooi houtsnijwerk, etc.

Voor 21:00 kan je bijna nergens een maaltijd krijgen, maar gelukkig kennen ze hier de tapas om de honger te stillen, uiteraard vergezeld van enige wijn. Daarna uitgeput maar eens een verlate siësta gehouden, totdat ik het feest weer hoor losbarsten.

Buiten blijkt een grote truck/vrachtwagen te rijden, met daarop een Braziliaanse band, die opzweepende carnavalsmuziek speelt. Om de truck heen een enthousiast dansende menigte. Bij het park aangekomen gaat de stadsverlichting uit en barst een enorme vuurwerkshow los. Een fantastisch spektakel. Als dit voorbij is speelt de band nog even als afscheid. Nog even over de kermis gewandeld en veel te laat naar bed.

Maandag dus uitgeslapen en rustig naar Padròn gefietst. In dit stadje is ooit het scheepje met het lichaam van de apostel Jacobus aangespoeld en onder het

altaar van de kerk is de meerpaal te zien, waaraan het scheepje is vastgelegd. Na Padròn doorgefietst naar Noia en daar een hotelletje gezocht.

Dinsdag doorgefietst naar Fisterra (oftewel Finisterre = einde van de wereld). Dit kaap bij dit visserdorpje werd in vroeger tijden beschouwd als het einde van de wereld, verder kon je niet gaan... Ook hier weer een hotel

gezocht, omdat fietsers pas na 17:00 in de Albergue worden toegelaten. Na het menu del dia (vissoep en gebakken vis) een siësta gehouden en gaan wandelen naar de Cabo Finisterre, nog 3 km verderop. Een wandeling langs de weg, ik had ook kunnen fietsen, maar vond het wel lekker om even te lopen en zo het einde van het einde te bereiken. Het is een prachtig gebied. Erg groen, mooie natuur en uitzicht over de baai. Bij de kaap aangekomen ook uitzicht over de oceaan. De kaap blijkt erg in trek. In de eerste plaats pelgrims. Voor hen zijn speciale plekken aangelegd om hun spullen te verbranden. Een aantal pelgrims verbranden hier ook iets, een t-shirt, sokken, of zo iets. Zo kan je symbolisch je oude leven achter je laten. Ik heb daar geen behoefte aan en zoek een rustige steen, geniet van het uitzicht en mijmer wat na over de afgelopen weken. En tegelijk realiseer ik me nu dat ik nu niet meer verder kan, ik kan alleen nog maar terug. Een raar idee.

Nu 5 weken onderweg en totaal 2681 km gefietst (2565 km tot Santiago).

De St. Jacobsschelpen kan je hier niet uit zee halen, daarvoor is het te diep en te stijl, maar ze zijn hier wel te koop. Dus voor 2 euro ben ik voor de bijl gegaan.

Terug gelift naar Fisterre, ik had geen zin om nog eens langs de weg te lopen... Fisterre doet me denken aan IJmuiden. Een constante vislucht en de hele nacht door het gekrijs van meeuwen. Ondanks dat uitstekend geslapen.

Vanochtend de bus genomen naar Santiago. De bus neemt max. maar 4 fietsen mee, maar gelukkig waren er totaal maar 3, dus geen probleem.

Aangekomen in Santiago mijn eerste technische probleem: mijn ketting breekt! Het gebeurt 3 huizen voorbij één van de twee fietsenmakers van Santiago. Nu heb ik de ketting zelf gemaakt (lang leve het HEMA fiets-setje), maar het was wel erg handig om na afloop even mijn handen te kunnen wassen.

Hierna het hotel weer opgezocht en de stad ingegaan. Hier blijkt het alweer feest: deze week is er een clownsfeest en die clowns geven overdag allemaal straatoptredens. Dus ook deze laatste dagen hoef ik me niet te vervelen. Maar vrijdag wil ik toch echt naar huis! Barbara, ik ben er bijna!

Goed aangekomen

Maandag 8 Augustus 2005

Afgelopen vrijdag ben ik goed in Nederland aangekomen.

Vrijdagochtend ben ik nog even naar het Obradoiro plein gefietst om daar nog even een foto bij de kathedraal te laten maken. Daarna naar het vliegveld gefietst (ca 10 km). Daar mijn ligfiets netjes ingepakt in een fietshoes van de fietsvakantiewinkel. Helaas werd mijn ligfiets zo niet geaccepteerd: hij zou en moest in een doos (die overigens voor slechts 5 euro verkrijgbaar was). Protesteren hielp niet, hij ging niet mee als ie niet in een doos zat (Iberia).

Dat betekende nog een flinke demontage klus. Enigszins gefrustreerd heb ik mijn fiets vergaand gesloopt en alles in de doos (21 cm breed, 80 cm hoog, 138 cm lang) gekieperd. En uiteindelijk zat alles erin en kon ik inchecken. Ik was wel erg blij dat ik al vier uur voor vertrek op het vliegveld was en ruim de tijd had om mijn fiets vliegklaar te krijgen.

Over het overgewicht (40 kg i.p.v. 20 kg) werd gelukkig met geen woord gerept (ze kunnen hiervoor ook nog 12 euro per kilo rekenen).

De vlucht (via Madrid) verliep verder prima, en om 21:30 landden we op Schiphol. Daar werd ik tot mijn verrassing opgewacht door de familie-fan-club, compleet met spandoek. Het duurde nog een half uur voordat de bagage op de banden kwam, maar daarna kon het feestje beginnen. Bij een Schipholbar een hapje en drankje genomen en daarna naar huis.

Dankzij Soetec Remote BV (Tiemen bedankt!) had Barbara de beschikking over een bestelbusje en kon de fiets in de doos mee.

De fiets heb ik zaterdag weer enigszins in elkaar gezet en zondag hebben we ook nog even rustig aan gedaan. Vandaag (maandag) zijn we weer volop aan het plannen wat we deze maand nog gaan doen. We gaan niet meer op vakantie, maar nog wel wat bezoekjes brengen aan vrienden. En een dagje sauna staat ook al gepland.

Dag	Etappeplaats	Dagafstand	Totaal
zo	26-6 vertrek vanuit Haarlem		
	Papendrecht	95	95
ma	27-6 Mechelen (België)	136	231
di	28-6 Tournai/Doornik	124	355
wo	29-6 St Quentin (Frankrijk)	120	475
do	30-6 Montmarq	68	543
vr	1-7 Ste.Geneviève	78	621
za	2-7 Chartres	142	763
zo	3-7 <i>rustdag in Chartres</i>		
ma	4-7 Freteval	94	857
di	5-7 Tours	88	945
wo	6-7 Poitiers	125	1070
do	7-7 Nanteuil-en-Vallee	86	1156
vr	8-7 St.Romain	102	1258
za	9-7 St.Emilion	68	1326
zo	10-7 Moustey	111	1437
ma	11-7 Dax	113	1550
di	12-7 St.Palais	63	1613
wo	13-7 St.Jean-Pied-de-Port	32	1645
do	14-7 Auritz (Spanje)	34	1678
vr	15-7 Cizor Menor	49	1728
za	16-7 Villamayor	58	1786
zo	17-7 Nájera	74	1860
ma	18-7 Belorado	68	1928
di	19-7 Burgos	70	1998
wo	20-7 Castrojeriz	52	2050
do	21-7 Terradillos	78	2128
vr	22-7 Léon	79	2207
za	23-7 Rabanal del Camino	86	2293
zo	24-7 <i>rustdag in Rabanal</i>		
ma	25-7 feestdag voor St.Jacobus		
di	26-7 <i>rustdag in Rabanal</i>		
wo	27-7 Ruitelàn	77	2370
do	28-7 Barbadelo	64	2434
vr	29-7 Arzua	81	2515
za	30-7 Santiago de Compostela	50	2565
zo	31-7 <i>rustdag in Santiago</i>		
ma	1-8 Noia	55	2620
di	2-8 Fisterra	61	2681
wo	3-8 Met bus terug naar Santiago de Compostela		
do	4-8 <i>rustdag in Santiago</i>		
vr	5-8 Via Madrid met vliegtuig terug naar Nederland		